

فراخوان جدید صلح خواهی ۳۳۳ فعال سیاسی و کنشگر جامعه مدنی

۱۳۸۶/۹/۲۷

گروهی از فعالان سیاسی، فرهنگی، مطبوعاتی و دانشگاهی روز دوشنبه ۲۶ آذر ماه ۱۳۸۶ با انتشار "فراخوان جدید صلح خواهی ملت ایران" مخالفت خود را با درگیری نظامی و جنگ، شرایط نه جنگ، نه صلح و تشدید تحریم های اقتصادی علیه ایران اعلام کردند.

متن کامل این بیانیه که در پی فراخوان صلح خواهی اسفند ماه سال ۱۳۸۵ منتشر می شود و به امضای ۳۳۳ فعال سیاسی و کنشگر جامعه مدنی رسیده است، به شرح زیر است:

به نام خدا

فراخوان جدید صلح خواهی ملت ایران

در شرایطی که گروه موسوم به ۱+۵ در حال تدارک نشست دیگری هستند که پیامد آن می تواند به تصویب قطعنامه ی زنجیره ای دیگر علیه ملت و حکومت ایران بینجامد و در حالیکه جناح جنگ طلب ساکن کاخ سفید و متحد جنگ افروز آن اسرائیل، در قبال گزارش ۱۶ نهاد اطلاعاتی - امنیتی آمریکا موضعی منفعلانه یافته اند و مجبورند تا مدتی برنامه های تنش زا در برابر ایران را کنار گذارده و بر پیگیر سیاست مذاکره و گفت و گو تاکید کنند، حکومت و ملت ایران نیز باید از فرصت فراهم شده، استفاده کرده و با ارسال پیام های روشن و گام های عملی پس از آن دائر بر پذیرش سیاست "تعلیق در برابر تعلیق" زمینه را برای تحکیم صلح در ایران و منطقه و جهان فراهم آورند.

ضرب الاجل شورای امنیت سازمان ملل در مورد قطعنامه ی ۱۷۳۷ پایان یافته است و اعضای دائمی این نهاد بین المللی به علاوه آلمان در حال شور و رایزنی هستند تا دامنه ی تحریم های مستقیم و غیرمستقیم ایران را تشدید کنند. این در شرایطی است که دولت آمریکا با وجود مخالفت های فزاینده ی داخلی به موازات تلاش های خود در سازمان ملل، با مشارکت اسرائیل دامنه ی حضور نظامی خود را در منطقه افزایش می دهد تا به صورت برنامه ریزی شده تنش موجود در روابط ایران و جامعه بین المللی را وارد مرحله ی جدیدی کند.

همانگونه که پیش از این نیز گفته شده است باید باور داشت که "نادیده گرفته شدن قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت و عدم ارائه ی پیشنهاد سازنده توسط حکومت ایران خود زمینه ساز مجازات های نظامی و مالی و تحریم های اقتصادی گسترده تر شورای امنیت خواهد بود و چشم انداز فقر و جنگ را در برابر مردم صلح دوست ایران قرار خواهد داد."

همچنین بابد پذیرفت که اگر در این شرایط سرنوشت ساز روند تصویب قطعنامه های زنجیره ای توسط شورای امنیت سازمان ملل ادامه یابد و حتی با وجود گزارش اطلاعاتی - امنیتی انتشار یافته، خدای نکرده دامنه ی آن در زمانی دورتر به جنگ و حمله نظامی گسترش پیدا کند، پیامدهای شوم و

ویرانگر آن مستقیماً متوجه ملت ایران و به ویژه کودکان، زنان و سالخوردگان خواهد بود که هیچ مداخله‌ای در برنامه ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های هسته‌ای ندارد و همواره مخالفت خود را با تشدید تنش و به خطر افتادن صلح و امنیت اعلام داشته است و هم اکنون نیز به معنای واقعی قربانی اصلی تحریم‌های اقتصادی قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل، و فشارها و محاصره‌ی صنعتی، تجاری، بانکی و ... اعمال شده از جانب دولت آمریکا و متحدان نزدیک این کشور است.

ما شهروندان صلح‌طلب ایران در این شرایط سیاسی - اقتصادی بحرانی حق و وظیفه‌ی قانونی خویش می‌دانیم که بار دیگر "صدای صلح خواهانه‌ی خود را به گوش ملت و دولتمردان کشور و مجامع بین‌المللی برسانیم و از صلح طلبان جهان درخواست کنیم که سکوت پیشه نکنند و برای پیشگیری از بروز فشار اقتصادی گسترده به مردم ایران و وقوع مجدد جنگ و خونریزی در منطقه دست یاری به ملت ما دهند."

ما بار دیگر اعلام می‌کنیم که "اگرچه برخورداری از دانش و فن آوری هسته‌ای را، صرفنظر از کاربرد تسلیحاتی آن، حق مسلم مردم ایران می‌دانیم، اما بر این نکته تأکید داریم که ملت ایران حقوق اساسی تر و مهمتری چون برخورداری از حق "مردمسالاری و حقوق بشر"، "امنیت و آزادی" و "عدالت و رفاه" - و در این شرایط خاص سیاسی "حق برخورداری از یک انتخابات آزاد، سالم و عادلانه" - را نیز دارد و کسب این حق نباید دیگر حقوق ملت را نفی و یا کمرنگ کند و خدای ناکرده سایه‌ی شوم جنگ و ویرانی را بر سر آنان بگستراند. به باور ما در شرایط جدید نیز پذیرش پیشنهاد مدیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، جناب آقای محمد البرادعی مبتنی بر "تعلیق در برابر تعلیق" اقدامی آجل و دوراندیشانه برای پیشگیری از تحریم و جنگ است و می‌تواند سیاست "برد- برد" را شکل دهد و سازماندهی کند و بهانه را از دست آتش افروزان و جنگ طلبان بگیرد. همانگونه که در بطن این پیشنهاد نهفته است خط مشی "تعلیق در برابر تعلیق" از یک سو حکومت ایران را وادار می‌کند که تعلیق موقت را بپذیرد و داوطلبانه برنامه غنی‌سازی را تا مدت مورد توافق متوقف کند و از سوی دیگر فشارها و مجازات‌های اقتصادی علیه ایران را تا زمان مورد توافق طرفین به حالت تعلیق درآورد. راهکار دیگر می‌تواند پذیرش پیشنهادهای جمعی گروه ۱+۵ یا پیشنهاد دولت فرانسه با اصلاحاتی توسط جمهوری اسلامی ایران همراه با تعلیق و پیگیری مذاکرات باشد.

با توجه به این نکات، امضا کنندگان این بیانیه مصرانه بر سیاست اعتمادسازی در عرصه‌ی جهانی تأکید دارند و آن را از طریق تعامل با خاویر سولانا و نمایندگان گروه موسوم به ۱+۵ و دبیرکل سازمان ملل امکان‌پذیر می‌دانند. به باور این جمع، تداوم سیاست‌های تنش‌زا و سخنان و اقدام‌های تحریک‌آمیز نمایندگان حاکمیت در داخل و مجامع بین‌المللی تنها دیوار بی‌اعتمادی گسترده میان ایران و جامعه جهانی را ضخیم‌تر خواهد ساخت و به نفع برنامه‌های کاخ سفید برای ایجاد یک اجماع بین‌المللی علیه تمامیت ارضی و منافع ملت عزیز ایران خواهد بود.

ما همچنین ضمن پرهیز دادن دولت بوش از هرگونه اقدام ماجراجویانه با هدف جنگ افروزی در منطقه و حمله به خاک ایران با نیت اثر گذاری بر روی آرای انتخاباتی ملت آمریکا، نگرانی عمیق خود را نسبت به پیامدهای ویرانگر سیاست‌های جنگ طلبانه که با هدف تحت الشعاع قرار دادن شکست‌های داخلی و بین‌المللی و کمرنگ ساختن مشکلات فزاینده سیاسی و اقتصادی صورت می‌گیرد، بیان می‌کنیم. به نظر ما آغاز گفت و گوی دو جانبه‌ی رسمی، علنی و شفاف بین تهران و واشنگتن و نشست پست میز

مذاکره بر مبنای یک برنامه از پیش اعلام شده، یکی از بهترین راه حل ها برای جلوگیری از بروز جنگ و خونریزی و گسترش ناامنی و اغتشاش در منطقه است.

جهانیان در این شرایط خطیر و بحرانی باید به این نکته ی مهم واقف باشند که تشدید تحریم های اقتصادی و حمله نظامی به خاک ایران برای همه طرف ها به ویژه برای ملت عزیز ایران، چیزی جز جنگ و ویرانی، مرگ و فقر و فلاکت و عقب ماندگی در پی نخواهد داشت و منطقه را به جهنمی سوزان تبدیل خواهد کرد.

عالیترین مقام های مسئول ایران باید این حقیقت کتمان ناپذیر را بدانند که نباید با تبدیل مساله ی غنی سازی به یک موضوع حیثیتی، ملی و امنیتی، در عمل شهروندان و گروه های سیاسی ایران را از حق هرگونه ابراز نظر و بحث آزاد پیرامون این مساله ملی بازدارند و مطبوعات، روزنامه نگاران و نویسندگان کشور را با تشدید جو سانسور و خودسانسوری از پرداختن به این مسئله ی ملی حیاتی که به آینده ی تک تک آحاد ملت ایران مربوط است محروم سازند. باید پذیرفت که آگاهی حق مسلم ملت ایران است و مردم ایران باید به صورت شفاف و روشن آگاه شوند که حتی با وجود انتشار چنین گزارش هایی خطر جنگ روز به روز نزدیک تر می شود و برخی از مسئولان عالیرتبه نظام، با خط مشی متخذه و بهانه دادن به دست جنگ افروزان کاخ سفید، چه در شرایط "نه صلح- نه جنگ" و چه "درگیری و برخورد محدود یا جنگ گسترده" جامعه را در سرایشی فقر و ویرانی قرار می دهند.

ما امضا کنندگان این بیانیه بار دیگر چون روزهای پایانی سال ۱۳۸۵ "با توجه به وظیفه ملی و تاریخی خویش، بار دیگر مخالفت قاطع و روشن خود را با چنین سیاست هایی که چشم انداز آن چیزی جز تشدید تحریم های اقتصادی و در چشم انداز تیره قرار داشتن جنگ نیست، اعلام می کنیم و به مسئولان عالیرتبه کشور هشدار می دهیم که تا دیر نشده است به خود آیند و سیاست "تعلیق در برابر تعلیق" و یا هر راهکار مفید دیگری را بپذیرند، چون فردا خیلی دیر است. از همگان نیز می خواهیم که بیش از این سکوت را جایز ندانند و نقطه نظرهای صلح جویانه و مخالفت خود را با جنگ - در اشکال و ابعاد مختلف آن - به روش های مناسب ابراز دارند.

۱۳۸۶/۹/۲۶

محمد آزادی، حمید آصفی، هاشم آقاجری، ، سامر آقایی، ناصر آملی، عباس ابوذری، هادی احتشامی، منوچهر احتشامی، حمید احراری، طاهر احمدزاده، حسن احمدی، محسن احمدی، نعمت احمدی، محمود احمدیان، محمدرضا احمدی نیا، مصطفی اخلاقی، ، ساجد اردبیلی، یدالله اسلامی، مرتضی اشفاق، حسن افتخاراردبیلی، جلال اقتداری، اعظم اکبرزاده، زهرا اکبرزاده، علی رضا اکبرزادگان، علی اکرمی، محمود امیر احمدی، عبدالمجید الهامی، مهدی امینی زاده، حسین انصاری راد، مصطفی ایزدی، ابوالفضل بازرگان، عبدالعلی بازرگان، فرشته بازرگان، محمد نوید بازرگان، کمال الدین بازرگانی، مختار باطولی، روح اله باقرآبادی، ایرج باقرزاده، پروین بختیارنژاد، اکبر بدیع زادگان، محمد بذرپور، ایمان براتیان، رحمت الله برهانی، محمد بسته نگار، مهدی بسته نگار، محمد حسین بنی اسدی، عماد بهاور، محمد بهزادی، حمید بهشتی، محمد بهفروزی، راضیه بوستانکار، مرضیه بوستانکار، جلال بهرامی، صفا بیطرف، مسعود پدram، جعفر پناهی، رضا پویان، حبیب الله پیمان، مجید پیمان، عبدالرضا تاجیک، عباس تاج الدینی، هادی تفنگچی، مصطفی تنها، رضا تهرانی، غلامعباس توسلی، محمد توسلی، محمدرضا

توسلی، مجید جابری، جلال جلالی زاده، علی جمالی، فرشته جمشیدی، مجتبی جهانی، رضا حاجی، مجید حاجی بابائی، بهمن حافظی، طه حجازی، حمید حدیثی، علی حدیثی، حسین حریری، آیدین حسنتلو، بهزاد حق پناه، جمشید حقگو، وحید حقیقی، علی حکمت، منیژه حکمت، ابوالفضل حکیمی، عبدالکریم حکیمی، مجید حکیمی، محمد رضا حمسی، محمد حیدری، جعفر خائف، نبی اله خانزاده مرخالی، ابراهیم خوش سیرت، مهدی خدادادی، امیر خرم، حسین خطیبی، محمد خطیبی، مجتبی خندان، اسماعیل خوش محمدی، ناهید خیرابی، هوشنگ خیراندیش، محمدعلی دادخواه، محمد دادفر، رسول دادمهر، محمد دادیزاده، محمد مهدی دانشیان، محمد حسن داوودی، فریبا داودی مهاجر، محمود درد کشان، محمود دل آسایی، امیر خسرو دلیرثانی، عباس دهقان نژاد، مصیب دوانی، ابراهیم دینوی، محمد صادق ربانی، تقی رحمانی، محمد جواد رجائیان، علیرضا رجایی، امیر رزاقی، سمیرا رزاقی، سهراب رزاقی، محمد صادق رسولی، بهمن رضاخانی، احد رضائی، اصغر رضائی، بیوک رضائی، عبدالعلی رضائی، سعید رضوی فقیه، حسین رفیعی، مهدی رهنما، رضا رئیس طوسی، جمال زره ساز، علی زرین، اکبر زمانی، محمد ابراهیم زمانی، پرویز زندی نیا، احمد زیدآبادی، محمد رضا زهدی، علیرضا ساریخانی، احمد ساعی، نسرین ستوده، عزت الله سبحابی، فریدون سبحابی، هاله سبحابی، عیسی سحر خیز، محمد سرچمی، محمود سعیدزاده، بیوک سعیدی، علی اشرف سلطانی، عبدالفتاح سلطانی، مرتضی سلطانی، محمد جواد سلیمانی، علی سیاسی راد، سید محمد علی سیفزاده، محمود شاددل بصیر، ابراهیم شاکری، تقی شامخی، علی شاملو محمودی، محمد شانه چی، حسین شاه حسینی، جواد شرف الدینی، محمد شریف، کاظم شکری، مازیار شکوری گیلچالان، الله وردی شمبوری، محمود شمس الواعظین، احمد شهابت دار، حسن شهبازی، احمد شیرزاد، فیروزه صابر، هدی صابر، محمد صاحب محمدی، هاشم صباغیان، احمد صدر حاج سیدجوادی، رضا صدر، سمیرا صدوری، باقر صدوری نیا، مهدی صراف، لطیف صفری، مظفر صفری، بیژن صفری، فضل الله صلواتی، حمید رضا صمدی، کیوان صمیمی، جلیل ضرابی، علی اشرف ضرغامی، فریدون ضرغامی، اعظم طالقانی، حسام طالقانی، طاهره طالقانی، نرگس طالقانی، اکبر طاهری، رؤف طاهری، محمد طاهری، امیر طیرانی، کیان ظهراپی، سید جعفر عباس زادگان، روئین عطوفت، باقر علائی، علی علوی، علی رضا علوی تبار، محمدباقر علوی، رضا علیجانی، علی علیزاده نائینی، محمد جعفر عمادی، محمود عمرانی، علی اصغر غروی، علیرضا غروی، ماجد غروی، سعید غفارزاده، مسعود غفاری، علی غفرانی، مهدی غنی، فریده غیرت، باقر فتحعلی بیگی، پویان فخرآبی، مقصود فراستخواه، غفار فرزندی، شهین فرزین پژوه، حسن فرح آبادی، لیلی فرهادپور، فاطمه فرهنگ خواه، حسن فرهودی نیا، حسن فرید اعلم، مرتضی فلاح، ارسلان فلاح حجت انصاری، بهرام فیاضی، احمد قابل، حسین قاضیان، عباس قائم الصباحی، خسرو قشقایی، ماهرو قشقایی، رحمانقلی قلی زاده، مهدی قلی زاده اقدم، عبدالحسین قمی زاده، عبدالمجید قندی زاده، نظام الدین قهاری، مصطفی قهرمانی، حجت الله قیاسی، رحمان کارگشا، امیر حسین کاظمی، مرتضی کاظمیان، هادی کمالزاده، محسن کدیور، خسرو کردپور، مسعود کردپور، علیرضا کرمانی، علی کرمی، فریدون کشکولی، پروین کهزادی، یعقوب کوثری، بهناز کیانی، بیژن گل افرا، فاطمه گوارائی، علی اصغر گواهی، اکبر گنجی، مسعود لدنی، حسین لقمانیان، احسان مالکی پور، محمد تقی متقی، حسین مجاهد، محسن محقق، نرگس محمدی، نوشین محمدی، محمد محمدی اردهالی، سید علی محمودی، حسین مدنی، سعید مدنی، ماشاءالله مدیحی، مرضیه مرتاضی لنگرودی، فرید مرجائی، مصطفی مسکین، رضا مسموعی، ضیا مصباح، لیلیا

مصطفوی، مصطفی مصطفوی، عباس مصلحی، محمد جواد مظفر، مهدی معتمدی مهر، ضیاء مصباح، احمد معصومی، یاسر معصومی، خدیجه مقدم، مرتضی مقدم، فهیمه ملتی، کاظم ملکی، احمد منتظری، سعید منتظری، خسرو منصوریان، کیوان مهرگان، سیدرضا موسوی سعادتلو، سید علی موسوی خوئینی، عبدالله مومنی، علی مومنی، محمود مومنی، امیر میرخانی، وحید میرزاده، فرشته ناصرگیوه چی، حسن نراقی، محمود نعیم پور، احمد نعمت زاده، جعفر نقمی، محمود نکوروح، امیر نکوفر، محمد تقی نکوفر، علی نکونسبتی، سید حمید نوحی، امیر حسین نوربخش، فخرالسادات نوربخش، منوچهر نوربخش، حسین نوری زاده، غلامرضا نیک صفت، احمد هادوی، هادی هادی زاده یزدی، ناصر هاشمی، خلیل هراتی، مراد همتی، علیرضا هندی، احسان هوشمند، رسول وریایی، منصور وفا، باقر ولی بیک، جلیل ولی بیک، رحیم یآوری، علی فرید یحیایی، میر محمود یگانلی، حنیف یزدانی پور، کاظم یزدی، ابراهیم یزدی، حسن یوسفی اشکوری، حسن یوسفیان آرنی.